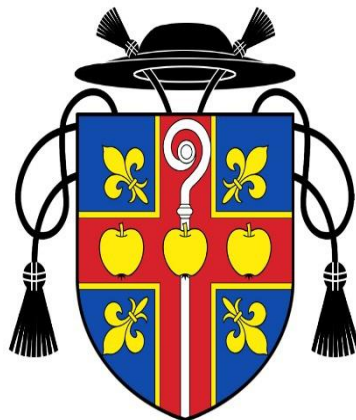

Farní list 153

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

„Pán stál při mně a dal mi sílu.“

(2Tim 4,17)

Misijní most modliteb

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Listopad 2023:

- *Úmysl papeže: Modleme se za Svatého Otce, aby při plnění svého poslání i nadále s pomocí Ducha svatého doprovázel svěřené stádo ve víře.*
- *Národní úmysl: Modleme se za ty, kdo nežijí podle svého křtu, aby je síla přijaté svátosti přivedla k činnému životu s Bohem.*
- *Farní úmysl: Za dobrý průběh přípravy a oprav farního majetku.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

máme tu listopad. Ze stromů mizí listí, z liturgického roku čas ukrajuje poslední týdny a dny. Úvodník začnu vážně až smutně, ale pokusím se postupně polepšit...

Ach to násilí...

Když se začátkem roku 2022 zdálo, že covid-19 by snad mohl ztrácet na síle, dělal jsem si naději, že se svět bude tak nějak vracet k jakžtakž „zdravému“ normálu. Většina z vás asi měla podobnou naději. Jenže putinovské Rusko nás vyvedlo z omylu. A jakoby toho bylo málo, vidíme v krátkém časovém odstupu během září a října

stotisícový exodus etnické menšiny na Kavkaze a terorismus mimořádně velkého rozsahu ve Svaté zemi.

Co je jisté? Jisté je, že stejně jako na řadě jiných míst, ani v Náhorním Karabachu hranice mezi svazovými republikami příliš nerespektovaly skutečnou etnickou hranici. Jisté je, že Arméni mají historicky hrůznou zkušenost s Turky. Ázerbájdžánci jsou Turkům etnicky a jazykově blízce příbuzní a Turecko s Ázerbájdžánem jsou dnes blízcí spojenci. To je asi nepominutelný kontext víceméně vynuceného odchodu obyvatel Náhorního Karabachu z jejich domovů.

Jisté je, že o pár dnů později iránský prezident za masakr civilistů palestinským teroristům gratuloval. A nebyl v iránském vedení sám, koho tato akce potěšila. Jisté je, že ruský prezident jako jeden z mála Izraeli nekondoloval.

Obě tyto smutné události nám připomínají, že žijeme ve světě poznamenaném násilím a dalšími hříchy. Platí to už od doby Kaina a Ábela. Jisté je, že vždy má smysl modlit se za obrácení těch, kdo považují teroristické útoky za dobrý či dokonce nejlepší způsob prosazování svých zájmů.

Jisté je, že to, co provedli palestínští teroristé 7. října, spadá pod označení zločin proti lidskosti, donebevolající hřích a pogrom.

Jisté je, že Izrael má stejně jako každý jiný stát právo na přiměřenou sebeobranu. Leckdy nebývá zcela zřetelné, kde se nachází hranice přiměřenosti. Jisté je, že řada zodpovědných v nejrůznějších konfliktech této nejistoty ráda využívá.

Jisté je, že Bůh nemá rád násilí a že je na straně obětí a lidí všelijak znevýhodněných. A že totéž čeká od nás. Jisté je, že bychom neměli být neteční k velkým nespravedlnostem. Už ve svém vlastním zájmu ne. Vždy má smysl modlit se za obrácení těch, kdo považují násilí či dokonce teroristické útoky za dobrý či dokonce nejlepší způsob prosazování svých zájmů.

Můžeme se zamyslet sami nad sebou. Vážíme si každého lidského života? Opravdu svým smýšlením projevujeme úctu ke každému lidskému životu od početí až do přirozené smrti? Protože i v Evropě je mnoho těch, kterým násilí na nějaké skupině lidí (třeba na těch, kdo se ještě nenarodili), až tak moc nevadí, případně ho dokonce propagují. Při tom všem, co se kolem nás děje, nezapomínejme na modlitbu za oběti nejrůznějšího násilí, za obrácení pachatelů a také mějme na paměti slova našeho Pána: „Kdo jsi bez viny, první hod' kamenem“.

Dušičky a slavnost Všech svatých nebo Halloween?

Možná jste zachytili zprávu o tom, že farář z Kurdějova na Břeclavsku dvakrát rozšlapal vydlabané dýně, které děti daly do parku před kostelem. Později tyto dýně označil za symbol satanismu a zároveň se omluvil, že nevěděl, že šlo o výsledek obecní akce pro děti – prý by svůj nesouhlas vyjádřil citlivěji.

Jaký je kontext? Halloween vznikl v USA, kde irští katoličtí přistěhovalci slavili All Hallows' Eve – předvečer všech svatých (tedy 31. října). Pro jejich početně převažující protestantské sousedy ovšem byla úcta ke svatým nepochopitelná až nepřijatelná, a tak časem vznikla určitá sekularizovaná verze a možná až parodie, pro kterou se ujal zkomolený název Halloween a která s úctou ke svatým a modlitbou za zemřelé už opravdu nemá nic společného.

Časem se Halloweenu chytl zábavní průmysl a co hůř, chytlly se toho i různé okultní a jiné pochybné spolky. Osobně jsem viděl v Kutné Hoře 31. října večer na schodišti na západní straně farního kostela skupinku asi dvaceti lidí, oblečených v prapodivných černých oděvech. Něco tam říkali, a když viděli, že je pozoruji, odešli jinam. Takže skutečně u nás existují (snad nevelké) skupinky lidí, kteří Halloween provozují jako jakýsi okultní či přímo satanistický svátek. Takřikajíc na opačném pólu může existovat i naprosto neškodné zdobení nějakých prostorů dýněmi. A nepochybně existují i aktivity, které jsou „někde mezi“ a nejsou zcela nenáboženské, protože mají určitý větší či menší pohanský či magický nádech.

Každopádně platí, že jakákoliv magie je špatná a mimo jiné skrytě rozvrací mezilidské vztahy. Je lépe ani z legrace a ani na hraní dětem nekupovat kostýmy či hračky imitující čarování apod. Nikde a nikdo by neměl děti strašit upíry a duchy zemřelých. Za zemřelé se naopak máme modlit a máme to učit i děti. Dýně jako dekorace samy o sobě nejsou špatné, ale velice záleží na tom, v jakém duchu je taková dekorace chápána a provedena.

Zaměříme raději pozornost dětí i nás dospělých na svaté. Protože oni jsou náš vzor. Na nich nám Bůh ukazuje jak žít, aby náš život měl smysl a cíl, aby byl krásný, aby pro nás smrt nebyla děsem, ale krokem do milující Otcovy náruče, návratem domů. Návratem domů, do blízkosti Boží, do společenství s Boží trojicí, anděly a všemi svatými.

Pokud by vás toto téma zaujalo, nakladatelství Paulínky vydalo útlou knížku „Dýně útočí. Halloween a historie jeho slavení“, autorů Paola Gulisana a Brida O’Neila, kterou mohu zapůjčit.

Pomazání nemocných...

V půli října to tak ještě nevypadá, ale pro přírodu by měla nastat co nevidět doba oddechu. Doba, kdy se mnoho organismů v přírodě již uložilo nebo začíná ukládat ke spánku. Zároveň příroda jako celek začíná nabírat sílu na jaro.

Nám lidem se nabízí čas bilancovat. Ohlédnout se za končícím rokem, za tím, co jsme z Boží ruky dostali i za tím, o co jsme (někdy i z vlastní viny) přišli. S bilancováním souvisí to, že začátkem listopadu prožíváme také období, kdy se více než kdy jindy modlíme za ty, kdo nás předešli na věčnost.

Před pár dny jsem uděloval hromadně svátost nemocných. V této svátosti dostávají lidé od Boha zvláštní dar Ducha svatého, aby dokázali bojovat s pokušením skleslosti a malomyslnosti. A také, aby se učili více vidět svůj život ze zorného úhlu věčnosti. Všichni odsud budeme muset odejít, ale vůbec není jedno, jak odsud budeme odcházet.

Zda v pokoji, smíření s Bohem i lidmi, nebo v úzkosti. Svátost nemocných přináší Boží pokoj, spojený s horizontem věčnosti.

Laudate Deum

Příroda zvolňuje rytmus, ale papež František, zdá se, v rámci možností pracuje naplno. Takže 4. října, v den památky svatého Františka z Assisi, vydal exhortaci *Laudate Deum* (chvalte Boha). V této encyklice připomíná naši zodpovědnost za to, v jakém stavu předáme planetu příštím generacím, a zaměřuje se na dosud nedostatečný boj s klimatickou změnou. Pro nás to může být podnětem pro zpytování svědomí.

Tak, a zřejmě jenom díky mojí časové tísní je tento úvodník o kousek kratší než minulý měsíc.

Přeji všem čtenářům požehnaný, pokojný měsíc listopad.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- *Kurzivou uvádíme výběr ze zajímavých akcí, které neporádá farnost.*
- Oddaluje se nám definitivní rozhodnutí k dotaci pro letošní rok. Každopádně nejpozději začátkem listopadu bychom rádi započali s první etapou oprav krovu farního kostela. Liturgický provoz farního kostela by oprava neměla ovlivnit.

LISTOPAD

- ⇒ 1. listopadu (středa) – slavnost Všech svatých
- ⇒ 1. 11. odpoledne a 2. 11. po celý den možnost získat při návštěvě kteréhokoliv kostela plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze pro duše v očistci, pokud se kromě tří obvyklých podmínek při návštěvě kostela pomodlí vyznání víry a Otčenáš
- ⇒ 2. listopadu (čtvrtek) – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé; mše svaté se začátky v 7:30 (před ranní mší sv. od 7 hod. adorace za nová kněžská a řeholní povolání), 12 a 17:30 hod. (po večerní mši sv. průvod na hřbitov);
- ⇒ 1. 11.-8. 11. možnost získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze pro duše

v očištění, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam, třeba jen v duchu, za zemřelé

- ⇒ 3. listopadu (1. pátek) – dopoledne pastorence nemocných v Nížkově; od 16:30 tichá adorace a možnost svátosti smíření
- ⇒ 4. listopadu (sobota) – změna času mše sv.: začátek až v 10:30 hod.!!!
- ⇒ 4. listopadu (sobota) – setkání dětí na faře od 14 hod.; setkání mládeže na faře od 18 hodin
- ⇒ 5. listopadu (neděle) – sbírka na pojištění kostelů ad. církevních budov
- ⇒ 9. listopadu (2. čtvrtek) – pastorence nemocných v Bukové
- ⇒ 10. listopadu (2. pátek) - pastorence nemocných v Sirákově a Poděšíně
- ⇒ 11. listopadu (sobota) – na faře od 15 hod. misijní klubko
- ⇒ 16. listopadu (3. čtvrtek) – na faře po mši svaté (od 18:15 hod.) povídání o víře (pro dospělé), napoprvé o Bibli
- ⇒ 19. listopadu (neděle) – sbírka na podporu katolických médií
- ⇒ 25. listopadu (sobota) – *Diecézní setkání mládeže*
- ⇒ 26. listopadu (neděle) – slavnost Ježíše Krista krále (poslední neděle liturgického mezidobí)

➤ **Výhled do dalších měsíců**

- ⇒ 2. 12. (sobota) – odpoledne adventní duchovní obnova na faře (vede R. D. Rudolf Zahálka)
- ⇒ 3. 12. (1.neděle adventní) – při mších svatých žehnání adventních věnců
- ⇒ 3. 12. (1. neděle adventní) – *na Biskupském gymnáziu ve Žďáře nad Sázavou od 18 hod. první setkání Kurzu Alfa (viz samostatný článek v tomto čísle Farního listu)*
- ⇒ 9.-10. 12. (sobota, neděle) – výstava betlémů na faře
- ⇒ 16. 12. (sobota) – od 18 hod. adventní koncert (Tomáš Jajtner, M. Štefáčková a P. Sobotková a spol.)
- ⇒ 26. 12. (úterý) – vánoční koncert Scholy Calandrella od 17 hod.

❖ **Úklid fary:** 18. 11. Vlčková Anna

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... NIKDY NEDĚLEJ KOMPROMISY

Ve Tvé slabosti Tě posílím, mé dítě. Jsem si dobře vědom mnoha věcí, které v tomto životě bojují proti Tvému duchu a Tvé duši. Víím, že se Ti zdá, že se Ti každý den staví do cesty překážky a těžkosti, které mají ověřit Tvůj charakter a přesvědčení.

Pamatuj, má lásko, že tento život není kostýmová zkouška. Je to skutečnost a já Tě na těchto zkouškách učím, abys mi důvěřovala. Dnes Tě připravuji na Tvou budoucnost v nebesích. Proto hledej v modlitbě mě a mou sílu a nepodléhej pokušení ani kompromisům. Jsou jako pohyblivý písek ležící na Tvé cestě ke spravedlnosti. Drž se mě a mé moci v Tobě a já Ti slibuji, že přejdeš na druhou stranu. Když se vichry hříchu snaží uhasit plamen Tvé víry nebo se Tě pokoušejí přimět ke kompromisu, stůj na mé pravdě... Jsem Tvá pevná Skála a v mé síle můžeš všechno překonat.

S láskou

Tvůj Král a Tvá Skála

Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně - S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

Procházka s Bohem

Neustále někam s někým chodím – s kamarády, přáteli, rodinou, nakupovat, do kina, hledat „poklady“, které jsou všude kolem nás, ale i jen tak, na procházku. Jsou to krásné chvíle naplněné radostí, sdílením se...

Dneska jsem dostala na procházku zase chuť, ale spíš na takovou, při které bych nemusela nic vysvětlovat, nejlépe vůbec nemluvit, ale přitom si povídat. O všem i o ničem. A tak jsem šla na procházku s Bohem. Někdo si možná zaklepe na čelo, ale má to něco do sebe, to mi věřte.

Netrvala dlouho, asi jen hodinku, byl už večer a poměrně zima, ale na rovinu – bylo to to nejlepší „rande“, jaké jsem zažila! Víte, že není nic, o čem by On už dávno nevěděl, nemůžete říct nic špatně, dá se s Ním mluvit naprosto upřímně, víte, že se vám nevysměje, že vámi pak nebude pohrdat, ani že by vás pak miloval míň. Je to krásný pocit a nemáte co zkazit, půjde s vámi kdykoliv zase. Paráda. Pro mě rozhodně. :-)

(www.in.cz)

Okénko (nejen) pro seniory

Hranice ve výchově

Jak z dětí vychovat dobré křesťany? Zdravě sebevědomé a zároveň pokorné, schopné respektovat autority a zároveň se rozumně prosadit? Výchova dětí doznává velkých změn. Zatímco dříve byla výchova přehnaně autoritativní (mnohdy šlo o týrání), nyní převažuje liberální styl. Ani jeden extrém však není správný.

Jak je to tedy správně?

A jak je to správně z křesťanského pohledu? Četla jsem pár dobrých knížek o výchově dětí a všechny mají jedno společné: **kladou důraz na lásku a kázeň**. Při dobré výchově nemůže existovat jedno bez druhého. Když budeme mít dítě rádi a projevovat mu stále jen pozitivní city, splníme každé jeho přání a nikdy je nenapomeneme, vychováme z něj malého sobce, buď drzého a sebejistého, nebo naopak slabého, neschopného a s malým sebevědomím. Smutná situace je ale také tam, kde se klade důraz jen na kázeň. V některých rodinách vládne téměř vojenský režim a pro lásku tam není místo. I to je škodlivé. Kdo se chce stát dobrým vychovatelem, nezbyvá mu, než proplout mezi „Skylou a Charybdou“ – tj. vyvarovat se přílišné mírnosti a nadměrné tvrdosti.

Výchova jak na vojně

Mnoho lidí se bezděčně otřese odporem, když o kázni slyší. Mnoho lidí, vyrostlých v totalitě, má kázně, napomínání a trestání „plné zuby“. A kolik rodičů se zařeklo, že „takhle já nikdy vychovávat dítě nebudu!“

Ať už jde o jakýkoliv extrém (autoritativní či liberální výchova), v obou případech jde o nepochopení toho, jak děti kázat, a o přílišnou jednostrannost. Když se klade důraz jen na kázeň a na poslušnost, v rodině panuje téměř vojenský režim, a to zdravému vývoji dětí rozhodně neprospívá. A těšit to nebude ani rodiče, protože sami sebe okrádají o lásku svých dětí. Mnohé takto vychované děti jsou depresivní, zakřiknuté, uzavřené, zatrpklé anebo se z nich naopak později stávají rebelové.

„Konečně si můžu dělat, co chci,“ ulehčeně vydechnou, když dospějí, a prchají pryč, co nejdál od rodičů. Anebo se nikdy neodpoutají a celý zbytek života bude nesen jejich závislostí.

Rozmazlování

Ale ani liberálně vychované dítě to nemá lehké. Jeho životu chybí řád. Nemá se na koho spolehnout. O mnoha věcech si rozhoduje samo a nemá se o koho opřít. A pro zodpovědné rozhodování není ještě zralé. Chybí mu (v dobrém slova smyslu) rodičovská autorita. Ne despotické zacházení, ale pevné a láskyplné vedení. Mnohé tyto děti jsou okolím označovány jako nesnesitelné. A je skoro tragické, když jejich rodiče nevědí, že dítě testuje hranice. Že chce (přímo vyžaduje a potřebuje) mít vymezené hranice. Proto zběsile pobíhá, všechno shazuje, kope do otce, vulgárně nadává rodičům i sourozencům, odmítá určitý typ potravy, stále si něco vymýšlí, a jakmile je jeho přání splněno, hned chce zase něco jiného... myslím, že skoro každý se s takovým dítětem někdy potkal. A kdo má to štěstí, že jeho dítě takové není, určitě se s takovým případem setkal na pískovišti či u příbuzných.

Dítě nutně potřebuje mít vymezené hranice. Ať už formou pevného objetí (jak propaguje paní Dr. Prekopová), či přiměřenými tresty a napomínáním.

V Bibli nacházíme řadu návodů k výchově dětí: „Můj synu, poslouvej otcovo kárání a matčiným poučováním neopovrhuj“ (Př 6,20). Není však správně vytrhnout z kontextu jen některé biblické verše. To by se pak jednalo o kázeň jako na vojně. **Dítě především potřebuje cítit, že je milované.** Šťastné jsou děti, které vědí a cítí, že jsou

milovány, i když je rodiče napomínají a trestají. Pokud se však výchovné úsilí rodičů zaměří jen na příkazy, zákazy, kritiku a kontrolování, jejich děti nebudou šťastné. Mohou být zdánlivě lépe zvladatelné, ale to jim do budoucna příliš neprospěje. Buď tato jejich poddajnost bude přetrvávat a pak se snadno nechají druhými lidmi manipulovat a využívat, nebo se stanou snadnou kořistí sekt. Ale mohou se z nich stát i rebelové, protestující proti jakékoliv autoritě (a mnohdy i proti rozumným a oprávněným pravidlům).

Biblické verše o kázni, poslušnosti a napomínání mají své důležité doplnění v dalších pasážích Písma: „Otcové, nedrážděte své děti ke vzdoru, ale vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána“ (Ef 6,4). A list Koloským to říká ještě jasněji: „Otcové, neponižujte své děti, aby nemalomyslněly“ (Kol 3,21).

Krotíme elektroniku

Současný svět je až extrémně liberální. V podstatě jde o úplné převrácení křesťanských hodnot. A důsledky na sebe nenechaly dlouho čekat. Protože je téměř „zakázáno zakazovat“, děti si často dělají naprosto, co chtějí. Není výjimkou, že mám v péči dítě (či adolescenta), které dlouho do noci je na sociálních sítích, pak nemůže usnout, pak je samozřejmě nevyspané, do školy nepřipravené... pak má strach jít do školy, objeví se neomluvené absence, špatné známky... no a psychické problémy na sebe nenechají dlouho čekat. Kolika rodičům už jsem doporučila, aby dbali na spánkový režim svých dětí, aby je nenechávali celé hodiny trávit čas s elektronikou... „marnost nad marnost“, pravil Kazatel... („čest výjimkám“, dodávám já).

Konkrétně závislost na elektronice je klasickou ukázkou, jak selhává výchova dětí. Věci mají sloužit nám, nikoliv my jim. Nemáme se jimi nechat zotročit. Mnozí rodiče o hranicích nemají ponětí, takže dětem všechno dovolí. Výsledkem jsou závislosti takové kalibru, že ty děti už nejsou schopné ani říct, na co se vlastně dívají, proč se na to dívají, co jim to dává... a tady mají mnozí rodiče velké rezervy.

Ale nezoufejme! V Bibli máme všechno potřebné, co k životu potřebujeme, tj. Desatero Božích přikázání i řadu praktických rad.

A když ještě navíc budeme prosit Boha o pomoc, o světlo Ducha sv., jistě to zvládneme k Boží slávě a ke spáse duší.

Ilona Burdová, lékařka, psychiatrička

Inspirace ke svatosti

Svatý Ondřej

- apoštol

Kdy žil: 1. století

Liturgický svátek: 30. 11.

Stupeň slavení: svátek

Patron: patron Rumunska, Ruska, Řecka, Skotska, Sicílie; rybářů a obchodníků s rybami; je vzýván proti dně, křečím a růži i za dobrý sňatek

Sv. Ondřej, jeden ze dvanácti apoštolů, žil nablízku samotnému Ježíši a prožil události, které my dnes známe z evangelií. Zanechal všeho, co měl, aby mohl být s Kristem a po jeho zmrtvýchvstání neúnavně šířil evangelijní zvěst.

Ondřej pocházel z Betsaidy ležící na břehu Genezaretského jezera a byl mladším bratrem Šimona Petra, oba bratři se stali rybáři.

Evangelium nám je ukazuje při prvním setkání s Ježíšem:

Druhého dne tam byl opět Jan se dvěma ze svých učedníků. Spatřil Ježíše, jak jde okolo, a řekl: „Hle, beránek Boží.“ Ti dva učedníci slyšeli, co řekl, a šli za Ježíšem. Když se Ježíš obrátil a uviděl, že jdou za ním, otázal se jich: „Co chcete?“ Řekli mu: „Rabbi (což přeloženo znamená: Mistře), kde bydlíš?“ Odpověděl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a zůstali ten den u něho. Bylo kolem čtyř hodin odpoledne.

Jeden z těch dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus).“ Přivedl

ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohleděl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr).“

Další setkání Šimona Petra a Ondřeje s Ježíšem je zmiňováno apoštolem Markem při lovu ryb. Ježíš je uviděl a řekl jim: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybaře lidí.“ Oni opustili sítě a šli za ním.

Jan o něm hovoří při rozmnožení chlebů, kdy Ondřej upozornil: „Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby...“ (Jan 6,9). Když Řekové v Jeruzalémě o svátcích prosili Filipa: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše,“ šel Filip nejprve za Ondřejem a pak teprve za Ježíšem. Z toho je patrné, že Ondřej uměl dobře řecky, což ho po seslání Ducha svatého vedlo k hlásání evangelia v Řecku. Biblické zprávy o něm končí ve Skutcích apoštolů, ale dále o něm hovoří stará křesťanská tradice.

Ondřej podle některých údajů odešel do maloasijského kraje, odtud na pobřeží Černého moře, pak přes Arménii do Kurdistánu a zpět do Arménie. Prošel Skythii, Thrakii a přes Makedonii došel do Řecka. Při těchto cestách v jednom městě obrátil na víru mladíka proti vůli rodičů, kteří prý řekli, že by raději viděli syna mrtvého než křesťanem. Potom zapálili dům, v němž syn s apoštolem přenocovali. Oheň byl prý zázračně uhašen pouhou sklenicí vody, kterou mladík s vírou použil. Rozezení příbuzní pak znovu chtěli zaútočit pomocí žebříku, ale pozbyli zrak. Událost prý napomohla k víře dalším.

V řeckém městě Patrasu ho místodržící nechal zatknout a Ondřej byl obžalován, že odvrací lid od bohů a boří jejich chrámy. Následně byl bičován a odsouzen k ukřižování. Ondřej, podobně jako v Římě jeho bratr Petr, žádal, aby mohl zemřít na odlišném kříži než Ježíš. A tak byl pro něj připraven kříž ve formě velkého X, jehož tvar zůstává nazýván „křížem sv. Ondřeje“.

Ondřej byl v Patrasu na kříži připoután provazy, nikoli přibit, snad aby jeho muka byla delší. Umíral po tři dny, a přitom kázal těm, kteří se shromáždili kolem jeho kříže.

Ostatky sv. Ondřeje zůstaly v Patrasu do roku 356, potom je údajně císař Constantius II. nechal přenést do Cařihradu, mimo fragmentu apoštolovy hlavy. Bratrské pouto ukřižovaných apoštolů – Petra pohřbeného v Římě a Ondřeje v Cařihradu – se podle upozornění papeže symbolicky projevuje na vztahu římského a cařihradského stolce – sesterských církví.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v listopadu 2023

Středa 1. listopadu Slavnost všech svatých	17:30 Za rodiče Tománkovy, dva syny, dceru, rod Peřinů, rodiče Vlčkovy, duše v očistci a dar zdraví a požehnání pro celou rodinu
Čtvrtek 2. listopadu Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7:30 Za nová kněžská a řeholní povolání 12:00 Na úmysl papeže 17:30 Za všechny zemřelé
Pátek 3. listopadu	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 4. listopadu Památka sv. Karla Boromejského, biskupa	10:30 Za Františka a Andělu Kunderovy a celou živou i zemřelou přízeň
Neděle 5. listopadu 31. neděle v mezidobí	7:00 Za rodiče Vomlelovy, syna, celý rod a rod Musilů, rodiče Vlčkovy, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro celou rodinu 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Marii a Jaroslava Jelínkovy, Annu a Jana Slámovy, jejich rodiče a duše v očistci
Pondělí 6. listopadu	17:30 Za Marii a Josefa Pojmonovy, sourozence, oboje rodiče a duše v očistci
Úterý 7. listopadu	17:30 Za rodiče Musilovy, jejich rodiče, 4 syny a celou přízeň a duše v očistci
Středa 8. listopadu	17:30 Za členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb

Čtvrtek 9. listopadu Svátek posvěcení lateránské baziliky	17:30 Za Vladimíra a Annu Pibilovy a celý rod, za rodinu Prechalovu, Miloslava Lacinu a duše v očistci
Pátek 10. listopadu Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	17:30 Za rodiče Špinarovy, syna, snachu, jejich rodiče a celou živou i zemřelou přízeň
Sobota 11. listopadu Památka sv. Martina, biskupa	7:30 Za Marii Kárníkovou, její rodinu, rod Kárníků, Řezníků a Vlachů a za duše v očistci
Neděle 12. listopadu 32. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa Eliáše, rodiče, sourozence, švagra Josefa, rodiče Kašpárkovy a za živé i zemřelé těchto rodin 10:00 (Sirákov) Za rodiče Jarošovy, tři zeťe a duše v očistci
Pondělí 13. listopadu Památka sv. Anežky České, panny	17:30 Za Vojtěcha Baumruka, Františka Čejku a zemřelé těchto rodin a duše v očistci
Úterý 14. listopadu	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, bratra, matku a rod Kopeckých a Jarošů
Středa 15. listopadu	17:30 Za rodiče Pokorných, dceru, syna, zetě, rodinu Filipovu, celou živou i zemřelou přízeň
Čtvrtek 16. listopadu	17:30 Za rodiče Vlčkovy, syna, zetě a celý rod Vlčků a Drejšků
Pátek 17. listopadu Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice	17:30 Za Josefa a Marii Pátkovy, za rodinu Laštovičkovu a za všechny živé i zemřelé Pátkovy
Sobota 18. listopadu Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla	7:30 Za Josefa a Libuši Dočekalovy, zetě Jana, rod Dočekalů, Šerejšů, Stražilů, živé i zemřelé těchto rodů

Neděle 19. listopadu 33. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Jiřího Pospíchala, Františka Březinu, 3 bratry, rodiče, rodiče Landovy a celou přízeň 10:00 (Sirákov) Za Lubomíra Černého, jeho rodiče, za Františka a Marii Růžičkovy a živou a zemřelou přízeň
Pondělí 20. listopadu	17:30 Za rodiče Eliášovy, jejich děti, rodiče Kašpárkovy, oboje rodiče, sourozence a duše v očistci
Úterý 21. listopadu Památka zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	17:30 Za Oldřicha a Luboše Danielovy, rodinu Danielovu, Štikarovu a Novotných
Středa 22. listopadu Památka sv. Cecílie, panny a mučednice	17:30 Za Josefa a Boženu Kubovy, dceru, syna, zetě, snachu, Karla Kubu a duše v očistci
Čtvrtek 23. listopadu	17:30 Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy, Jiřího Hudce a živou i zemřelou přízeň
Pátek 24. listopadu Památka sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze a druhů, mučedníků	17:30 Za rodiny Mokrých, Rybovu, Haincovu a Husákovu
Sobota 25. listopadu	7:30 Za Emilii a Jaroslava Zikmundovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci
Neděle 26. listopadu Slavnost Ježíše Krista Krále	7:00 Za Marii a Václava Kuncovy, sourozence a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov) Za Miroslava Peřinu, jeho rodiče, za Blanku Peřinovou, rodiče Růžičkovy a za duše v očistci
Pondělí 27. listopadu	17:30 Za Jana Mokrého, rodiče, sourozence a živou i zemřelou přízeň

Úterý 28. listopadu	17:30 Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy, celou živou i zemřelou přízeň
Středa 29. listopadu	17:30 Za Františka Roseckého, rodiče, rodinu Coufalovu a Chvátalovu a duše v očistci
Čtvrtek 30. listopadu Svátek sv. Ondřeje, apoštola	17:30 Za Františka a Miladu Dočkalovy, syna Františka, rodiče Prchalovy a celý rod Havlíčků

Změny vyhrazeny

Za šťastnou smrt

Maria, bez poskvrny hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme.

Útočiště hříšníků, Matko umírajících, neopouštěj nás v hodinu smrti naší, ale vypros nám dokonalou lítost, upřímnou zkroušenost, odpuštění našich hříchů.

Abychom mohli přijmout posilu svátosti umírajících, abychom se mohli klidně dostavit před trůn spravedlivého, ale i milosrdného Boha, soudce a našeho Vykupitele.

Amen.

Tabulka lektorů v listopadu 2023

ST	1			Holcmanová Z.		
ČT	2			Chromá H.		
PÁ	3					
SO	4					
NE	5	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Špaček J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	6			Jindrová V.		
ÚT	7			Bártová J.		

ST	8			Laštovičková M.		
ČT	9			Chromá H.		
PÁ	10					
SO	11					
NE	12	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová M.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havličková V.
		přímluvy	7:00	Eliš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	13			Jindrová V.		
ÚT	14			Bártová J.		
ST	15			Holcmanová Z.		
ČT	16			Chromá H.		
PÁ	17					
SO	18					
NE	19	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy		Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	20			Jindrová V.		
ÚT	21			Bártová J.		
ST	22			Laštovičková M.		
ČT	23			Chromá H.		
PÁ	24					
SO	25					
NE	26	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	27			Jindrová V.		
ÚT	28			Bártová J.		
ST	29			Laštovičková M.		
ČT	30			Chromá H.		

Zdena Holcmanová

Tweetuj s Bohem

Kdo vybírá čtení? Můžu při kázání spát?

Při slavení eucharistie se čtou čtení z evangelia a ostatních biblických knih. Písmo svaté obsahuje Boží slovo, které často nevyžaduje vysvětlení. Někdy však není jednoduché čtením rozumět, protože jsou napsaná poeticky nebo v určitém historickém kontextu. Kromě toho nemůžeme Bohu nikdy úplně rozumět, protože je vždycky větší, než jsou naše představy o něm. Boží slovo ti však i dnes má stále co říct a existuje několik způsobů, jak Bibli lépe porozumět.

ČTENÍ

Ve všední dny se při mši čtou dvě čtení z Bible, v neděle a ve slavnosti tři. Tyto texty se většinou osvětlují navzájem. První a druhé čtení pochází ze Starého nebo Nového zákona. Druhé čtení je často z listů sv. Pavla. Žalm mezi čteními můžeme chápat jako modlitbu, která na čtení odpovídá. Při každé mši svaté se pak čte z jednoho ze čtyř evangelií. Četbě evangelia předchází Aleluja.

CYKLY

Církev vypracovala pro biblická čtení rozvrh tak, aby se během mší ve všední dny přečetlo co nejvíce různých textů z Bible. Celá Bible je konec konců Boží slovo, a proto stojí za to, aby se četla.

Pro nedělní čtení a evangelia byl ustanoven tříletý cyklus. V cyklu A čteme především z Matoušova evangelia, v cyklu B a C z Marka a Lukáše v tomto pořadí. Během tridua a velikonoční doby se čte převážně z Janova evangelia, stejně tak jako o Narození Páně ve dne. Pro všední dny máme dvouletý cyklus čtení, pro liché a sudé roky.

DŮLEŽITOST HOMILIE

V homilii (kázání, promluvě) se vysvětluje a odhaluje Boží slovo, které zaznělo ve čteních. Často se propojuje s naším každodenním životem. Promluva ti může pomoci lépe porozumět slovům Bible. Kněz v tvé farnosti však pravděpodobně nekáže tak obširně jako sv. Pavel, který

jednou mluvil tak dlouho, že jeden chlapec usnul a vypadl z okna. Když ho sv. Pavel vzkřísil, pokračoval dál ve svém kázání (SK 20,7-12).

Někteří lidé tvrdí, že raději do kostela nepůjdou, protože se jim nelíbí kázání. To není dobrý důvod pro to, aby člověk zůstal doma. Někdy tě kázání zasáhne víc, někdy méně, v každém případě však vždycky můžeš přijmout Ježíše v Božím slově a v eucharistii, a získat tak milost, která ti pomůže na cestě víry.

BIBLE VYSVĚTLUJE SAMA SEBE

Dobrým příkladem biblických čtení, která vrhají světlo na sebe navzájem, jsou texty na svátek Povýšení svatého kříže, který slavíme každoročně 14. září. První čtení v tento den vypráví o tom, jak Izraelité reptali na poušti, kde je obtěžovali jedovatí hadi. Bůh řekl Mojžíšovi, aby vztyčil měděného hada, skrze kterého budou lidé uzdravení. Když se každý, kdo byl uštknutý, na měděného hada podíval, žil dál (Nm 21,4-9). Pokud se stane, že se tento svátek slaví v neděli, čte se i druhé čtení, v kterém sv. Pavel říká, že Bůh Ježíše vyvýšil nade všechno, aby nás vykoupil (FLP 2,6-11).

V evangeliu slyšíme Ježíše, jak o sobě říká totéž: „*Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný*“ (JAN 3,14-15). Ježíš byl vyvýšen na kříž, na kterém zemřel z lásky k nám.

Ježíš před námi stojí jako ten měděný had. Ti, kteří se na měděného hada podívali a žili dál, však jednoho dne stejně museli umřít. My, kteří se na Ježíše díváme s vírou, s ním nakonec budeme žít věčně.

Čtení na mši svatou pečlivě vybrala církev. Homilie je důležitá, protože vysvětluje Boží slovo.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem, upraveno; Marie Bártová

Kdo patří do katolické církve?

Ve vyznání víry vyznáváme každou neděli, že věříme v jednu svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Všeobecnou znamená totéž, co katolickou. Aktuální zkušenosti ohledně jedné smutné kauzy z našeho vikariátu bohužel ukazují, že nemalá část katolíků na Vysočině vůbec netuší, kdo do katolické církve patří a kdo ne. Přitom nejde o nic složitého.

Takže: do katolické církve patří **církev římskokatolická** (tedy my), která je početně zdaleka největší. Další u nás působící katolickou církví je **církev řeckokatolická**. Do ní v naší zemi patří především lidé, kteří mají předky na východním Slovensku nebo na západní Ukrajině, kde tato církev dominuje. Protože jsou obě tyto církve katolické, a tudíž vzájemně *v plné jednotě*, je tedy možné i to, aby byl v římskokatolickém kostele někdo pokřtěn do řeckokatolické církve. Všechny katolické církve mají společnou víru, k níž patří i jednota s papežem. To znamená, že všechny katolické církve uznávají papeže za prvního mezi biskupy. K této jednotě patří i to, že papež může slavit nejen římskokatolickou mši svatou, ale také mše svaté jiných katolických církví. Třeba právě řeckokatolickou mši svatou, jak se to stalo při jeho předloňské návštěvě na Slovensku.

Do katolické církve nepatří pouze církev římskokatolická a řeckokatolická, ale také některé menší východní církve, které však v Česku nepůsobí. Příkladem může být maronitská církev, do níž patří většina libanonských křesťanů a jejímž asi u nás nejznámějším světce je svatý Šarbel Machlúf.

Kdo nepatří do katolické církve?

Z církví, které jsou registrovány na českém Ministerstvu kultury, do katolické církve nepatří všechny ostatní kromě římskokatolické a řeckokatolické. Například tedy českobratrská církev evangelická (která má jeden ze svých sborů v nedaleké Sázavě), církve

československá husitská, pravoslavná církev v českých zemích a dalších asi 25 menších církví a samozřejmě další odhadem nejméně desítky malých křesťanských společenství, která se ani na ministerstvu neregistrovala.

A teď pozor: navzdory svému názvu do katolické církve nepatří ani církev starokatolická!!! Zvláštností starokatolické církve a „pastí“ na neznalé římskokatolíky je to, že starokatolické obřady včetně liturgických rouch se velmi silně podobají římskokatolickým (jsou od nás „okopírované“), což některé římskokatolíky mate. Na sklonku mariánského měsíce října se hodí zmínit i to, že starokatolíci mimo jiné neuznávají například katolická dogmata o Neposkvrněném početí Panny Marie a Nanebevzetí Panny Marie.

Římskokatolíci by se rozhodně neměli zúčastnit starokatolických ani jiných nekatolických (třeba pravoslavných) mší svatých či jiných bohoslužeb. Pokud už se tam přeci jen (třeba ze zvědavosti) vyskytnou, v žádném případě by se tam neměli podílet na liturgii a už vůbec by neměli přistupovat ke svatému přijímání ani by si od nekatolických (tedy ani od starokatolických) duchovních neměli nechat udílet jiné svátosti. Toto přijímání svátostí od nekatolíků naše církevní právo nedovoluje, je to neplatné, případně svatokrádežné (to v případě, že je uděluje kněz vysvěcený v katolické církvi a odpadlý k jiné církvi), a působí to veliké zmatky.

Něco zcela jiného by bylo sejít se spolu s členy nekatolických církví na ekumenické bohoslužbě: to je naprosto v pořádku. Tam se ale vždy jedná „pouze“ o společnou bohoslužbu slova, která se dá uspořádat tak, aby se tam věroučné a další rozdíly neprojevíly. Nikdy ale s nekatolickými církvemi neslavíme eucharistii nebo tzv. Večeři Páně, a tedy ani nepřistupujeme ke svatému přijímání.

Svátostné společenství máme opravdu jen s katolickými církvemi, u nás tedy prakticky jen s církví řeckokatolickou. Pokud byste chtěli jít třeba v neděli na řeckokatolickou mši svatou, je to naprosto v pořádku, ale připravte se předem na to, že bude trvat déle a celý obřad i svaté

přijímání bude vypadat o dost jinak, než jste zvyklí z římskokatolických kostelů.

Ještě jednou: KATOLICKÁ CÍRKEV = ŘÍMSKOKATOLICKÁ CÍRKEV + ŘECKOKATOLICKÁ CÍRKEV + MENŠÍ VÝCHODNÍ KATOLICKÉ CÍRKVE (NA KTERÉ V ČESKU NENARAZÍTE)

P. Zdeněk Sedlák

Skvělá šance: kurz Alfa téměř za humny

Před pár dny jsem si hledal na webu žďárských farností mailový kontakt na pana faráře ze Žďáru-Klášteřa a v tom mi padl zrak na povědomé logo: kurz Alfa. To přece znám z Kutné Hory! A zbývá ještě dost času k přihlašování.

Jak asi tušíte, tak mi to nedalo a přeptal jsem se pana faráře Husáka i na to, jak jsou na tom s volnými místy na kurz Alfa. Tento běh kurzu Alfa původně zamýšleli pro rodiče studentů biskupského gymnázia, a proto se také koná v budově gymnázia. Jenže se rodičů přihlásilo jen málo, takže otevřeli kurz i pro širokou veřejnost.

A pro koho je kurz určen?

Určitě nejde o nějaké "náboženství pro dospělé" nebo "katechismus pro dospělé". Pokud si jako praktikující katolíci hodláte povídat o víře do větší hloubky, k tomu jsou určena setkávání, která bych rád zahájil na nízkovské faře. (Říjnové setkání mi nevyšlo, tak snad 16. listopadu.)

Kurz Alfa je určen spíše pro lidi ve víře hledající, kteří toho o křesťanství vědí jen málo, ale rádi by si o otázkách týkajících se života a víry něco poslechli a třeba o tom i diskutovali. Může jít například o lidi, kteří naposled přišli s církví do kontaktu ohledně prvního svatého přijímání nebo biřmování a uvědomují si, že jim možná něco schází. Věk přitom není rozhodující: ve skupince, kterou jsem moderoval v Kutné Hoře, byl věk účastníků mezi 20 a 70 lety a dobře jsme si rozuměli a prakticky všichni chodili až do konce kurzu.

Podotýkám, že není povinné se v diskusi vyjadřovat. Toho se bát nemusíte. V Kutné Hoře jsme měli v diskusních skupinkách jak jedince,

kteří hovořili rádi a často, tak i ty, kteří promluvili pouze jednou za čas, i takové, kteří jen spokojeně naslouchali. Aby se udrželo téma, měla každá skupinka svého moderátora z řad farníků. (Nevěřili byste, jak se někteří účastníci opakovaně stáčejí ke "svému" oblíbenému tématu: proto tam musí být moderátor.) Platí džentlmenská zásada, že vyslechnuté názory se nikde "nedávají k lepšímu".

Nemusíte se vůbec bát: když zjistíte, že kurz není váš šálek čaje, nemusíte za sebe hledat náhradníka ani dělat nic jiného. Jen byste měli říci organizátorům, že už nebudete chodit.

Účast na kurzu Alfa může být užitečná také pro ty, kdo by něco podobného rádi uspořádali ve své farnosti a chtěli by "okouknout", jak se to dělá a posbírat nějaké zkušenosti.

Pár dalších informací ke kurzu Alfa najdete také na letáčku na webu farnosti Žďár-Klášteř a na našem farním webu. A kdyby vám to bylo málo, tak se můžete podívat na stránky www.kurzylfa.cz. A pokud byste se rovnou chtěli přihlásit, tak můžete na telefonu 721 100 421 nebo na alfa23@bigyze.cz.

P. Zdeněk Sedlák

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti v červenci až září 2023

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek v červenci až září 2023.

<i>Datum</i>	<i>Účel</i>	<i>Částka</i>
do 27. července	pokladnička na Charitu pro Ukrajinu	1 888,-
do 30. července	pokladnička na Farní list	3 424,-
červenec, srpen	dary na opravu kostela	13 100,-
do 4. srpna	pokladnička na misie	1 105,-
13. srpna	sbírka na opravu krovů	32 513,-
do 22. srpna	pokladnička na Charitu pro Ukrajinu	3 150,-
do 5. září	pokladnička na misie	1 092,-
do 16. září	pokladnička na Charitu pro Ukrajinu	1 040,-
17. září	sbírka na církevní školství	11 624,-
do 2. října	pokladnička Charita pro Maroko a Libyi	1 718,-

Stav našich účtů: ke dni 30. září 2023 měla naše farnost u ČSOB dva účty, jeden běžný a druhý spořicí. Na běžném účtu byl k tomuto dni stav 21 552,75 Kč, na spořicímu účtu 848 435,28 Kč. Zároveň vám všem chci na tomto místě poděkovat za příspěvky do sbírek a další dary. Bůh vám všem oplat' vaši štědrost.

P. Zdeněk Sedlák

V pochybnostech a zmatku je nejlepší otevřít oči srdce

Udělal jsem v životě opakovaně zkušenost,
že když se rozhodnu odevzdat Bohu,
často v sobě pak objevím sílu Ducha Božího,
která mě vede...

Vedle bombardování nám ztrpčuje život přítomnost odstřelovačů

„Bože, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Tuto modlitbu se modlíme pokaždé, když vycházíme z domu. Vedle bombardování nám ztrpčuje život přítomnost odstřelovačů. Bombardování zesiluje hlavně během noci. Další rakety dopadají na obydlené zóny západního Aleppa.

O vývoji války nevíme nic, ale vnímáme její negativní dopady. Tolik lidí žije ve strachu! Nemáme elektřinu a znovu ani vodu. Ceny rostou do astronomických výšek. V posledních dnech byly evakuovány dvě zóny a mnoho lidí raději spí na ulicích nebo ve stanech. Pochybují, že vzniknou podmínky pro příměří – očekává se, že se k Aleppu stáhnou vojska ze všech stran.

Nějakou dobu se zdálo, že se situace uklidnila, ale nový děšť střel všechno změnil. Nevíme kdy, kde a jak nás mohou zasáhnout. Kdo vyjde z domu, neví, jestli se ještě vrátí. Většina lidí je silně dezorientovaná. Studenti na gymnáziu i na univerzitě mají zkouškové období, ale jejich rodiče stále více pochybují, jestli je mají v dalším studiu podporovat. Mnoho lidí chce z Aleppa utéci, přestože to pro děti znamená opustit školu a celoroční studijní úsilí. Mnoho křesťanských rodin uteklo, přestože přesně nevěděly, kam půjdou. Všichni bez výjimky vědí, že Aleppo už není město k životu.

Nemáme perspektivu do budoucna

V současnosti se nacházíme v naprostém chaosu. Už ani nevnímáme, co se kolem nás děje, a proto nevíme, čím je to vina. Máme za sebou období hledání vysvětlení, kdo je za to všechno zodpovědný. Už se nám nedaří nacházet význam toho, co se s námi děje, a sotva si uvědomujeme, co by mohlo nastat zítra. Nemáme perspektivu do budoucna.

Včera jsme slyšeli bombardování – nevěděli jsme, odkud přichází, kdo a co bombarduje, nikdo nás neinformoval... Když nás rakety zasáhnou, umřeme hned. Pokud nedopadnou na nás, druhý den ráno musíme určit, kam dopadly – pokud do naší oblasti, tak zjistit, co se stalo a koho máme shánět. Je to naprostý zmatek, všichni bojují proti všem.

V pochybnostech a zmatku je nejlepší otevřít oči srdce

Máme jedinou jistotu – Ježíš trpí s námi. Aktuální čas kříže i nepochopení není nejlepším časem, kdy máme klást otázky, ale časem utrpení nebo lépe důvěrného odevzdání se Bohu. V situaci pochybností a zmatku je nejlepší otevřít oči srdce, sledovat jeho tlukot, v kterém zní hlas Pána, našeho průvodce.

Naslouchat Otcovu přátelskému hlasu znamená, že – i když osobnosti světa si jen protiřečí a mluví o nekončícím chaosu – po současné krizi nás čeká plnost života, radosti a pokoje. To je logika víry – plně si uvědomujeme, co se kolem nás děje, jako Ježíš na kříži vnímáme všechno utrpení a přetrvávající temnotu, ale v našem srdci vládne jistota, že víra nám dá sílu vydržet, že můžeme snít o krásnějším světě, a především, že ho již od nynějška vlastníma rukama vytváříme.

Když jsme vytrvale napojeni na Boha, přebývá v našem nitru duchovní instinkt

Kdo žije dennodenně s Bohem, roste ve svazku s ním a vytváří jednotu s Otcem. Jak píše apoštol Pavel: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus“ (Gal 2,20). Nedělejme vědu z rozhodnutí, že mu chceme náležet. Jakmile se pro to totiž rozhodneme, uvolní se v nitru člověka něco, co má sílu instinktu. Já jsem tímto způsobem sílu jeho přítomnosti

pocítil. To neznamená, že by to byla jediná cesta působení Ducha Svatého. Když chce Duch ovlivnit rozhodnutí člověka, používá často i cestu rozumové úvahy. To, co jsem však zakusil já, mělo zcela spontánní průběh. Ať už to bylo v minulosti nebo dnes, setkávám se s tím, že se ve mně zrodí něco jako „duchovní instinkt“. Znamená to, že je to něco přirozeného a silného, co už nemusím příliš vysvětlovat.

Jako když se matka začne starat o novorozence, aniž by se to, kdy učila, a dělá to se smyslem pro detail a s veškerou mateřskou láskou. Stejný instinkt vede novorozence, aby se přisál k jejímu prsu, z kterého zcela přirozeně začne téct mléko. Mám s touto dynamikou opakovanou zkušenost a souvisí to s naší křesťanskou přirozeností. Když jsme vytrvale a pevně napojeni na Pána, přebývá tento duchovní instinkt v našem nitru. Uschopňuje nás k větším skutkům, než bychom sami zvládli uskutečnit a dokážeme s ním dovést do konce záležitosti, na které bychom sami ani nepomysleli.

Ve chvíli, kdy Bůh zjistí, že tvé srdce je připravené poslechnout, „zmocní se“ tě a posune z jednoho místa na druhé, protože má jistotu, že je skutečně pánem tvého srdce i tvého života.

Udělal jsem tuto zkušenost v životě opakovaně, a děje se to i nyní – když se rozhodnu odevzdat Pánu, často v sobě objevím sílu Ducha Svatého a tato síla mě vede.

<https://www.vira.cz/texty/clanky/v-pochybnostech-a-zmatku-je-nejlepsi-otevrit-oci-srdce>

Misijní jarmark

Uzávěrka příštího čísla farního listu je **15. listopadu 2023**

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 15 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 604 246 882, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – farář: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882

Vojtěch a Marie Bártovi – šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Zdena Holcmanová, Vlasta Jindrová – redaktori farního listu

Jaroslava Bártová – korektor farního listu
